

ligger ganske simpelt hen i, at den danske Handel ikke gaar over Berlin eller til den østlige Del af Tyskland, men over Hamborg og det vestlige Tyskland om ad Rindprovinserne. Ad den Vej har saa godt som hele Danmark sin Handel med det sydlige Udland. Efter deres Mening vil Gedser—Warnemünde Routen ikke nogen Sinde faa nogen Betydning. Det kan være, det ærede Medlem ser rigtigere paa Sagen, og at den vil faa en saadan stor Betydning. Det forekommer mig dog ikke, at det ærede Medlem har fremført noget som helst Bevis for, at den vil faa en saadan overordentlig stor Betydning, som den han oprullede for os; men naar man hører et saadant Foredrag med saa glimrende Udsigter som dem, han oprullede for os, og saa desuden ser, hvad der i Øjeblikket ydes, hvilken god Dampskibsforbindelse, man der har, kan man ikke undgaa at anstille en Sammenligning. Lad os se paa, hvilke Forbindelser det nordlige Jylland har med dets Nabolande, Norge og Sverige. Saa snart der derfra rettes et Krav til Regeringen om Forbedringer, kan den ikke faa Øje for, at dette vil have nogen som helst Betydning. Vi have jo tre Gange om Ugen Forbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg; den er understøttet af Staten med 25,000 Kr., men det er et saa ringe Beløb, at der ikke kan være Tale om en daglig Fart endsigse om en Dampfærgeforbindelse. Vor Forbindelse med Norge er derimod ikke støttet af Staten, og naar vi forlange deroppe fra at faa vor Togordning i saa god en Stand, at det kan tiltale vore Naboer, møde vi i Virkeligheden ikke synderlig Opmærksomhed. Man har talt derom i adskillige Aar, hvad jeg ogsaa gjorde opmærksom paa forleden Dag, uden at man faar det forbedret. Men naar vi Jyder nu alligevel altid ere villige til at støtte de Krav, som rettes ovre fra Øerne, navnlig fra Sjælland og Kjøbenhavn om at faa bedre Forbindelser, vilde jeg gerne rette en Anmodning til den høje Regering og til de Rigsdagsmænd, som repræsenterer Kjøbenhavn og Sjælland, om at de, naar vi Jyder stille et lignende Forlangende, ville være lige saa lydhøre over for vore Krav, som vi over for deres. Vi kunne jo ikke være blinde for, at Øerne i Forvejen have gode Forbindelser. Jeg har omtalt, at de have en Dampskibsforbindelse over Gedser—Warnemünde, og at Persontrafikken ikke kan blive meget bedre, end den er. Med Sverige have de store Dampfærgeforbindelser her fra Sjælland, en til Malmø, en til Helsingborg, saa der kan

slet ikke gøres nogen Sammenligning mellem de Forbindelser, man allerede har her, og Jyllands Forbindelser. Man burde altsaa ogsaa herfra imødekomme vore Krav. Det forekommer mig, at vi, naar vi nu her vedtage dette Forslag, nok kunne forlange at faa den lille Jærnbane fra Viborg til Herning for at blive sat i nærmere Forbindelse med Udførselshavnen i Esbjerg. Det synes mig et meget beskedent Forlangende i Forhold til, hvad der bydes Øerne, og jeg skal derfor anbefale, at vi fastholde denne Viborg—Herning Bane. Jeg tror ikke, det er noget ubilligt Krav, og vil Regeringen ikke være fornøjet med at optage Arbejdet for Lovforslaget paa denne Maade, kan jeg ikke se, at vi paa nogen Maade kunne imødekomme Regeringen ved at frafalde dette Krav, som jeg finder meget beskedent og fuldt forsvarligt og derfor skal anbefale at fastholde.

L. Rasmussen: Det er, saa vidt jeg ved, almindelig Skik i Folketinget, at man ved 2den Behandling af et Lovforslag nærmest kun maa omtale de foreliggende Ændringsforslag, men i det foreliggende Tilfælde har man for saa vidt meget frit Spillerum, og jeg skønner ikke rettere, end at egentlig det hele bliver til Ændringsforslag. Nu er jeg for Resten meget ked af, at den højtærede Minister ikke er til Stede, thi jeg havde i Sinde at gøre nogle Bemærkninger særlig til ham. Stillingen er for mit Vedkommende den, at jeg ikke har nogen personlig eller Valgkreds-Interesse i det foreliggende Forslag, men ganske vist paa et tidligere Stadium har haft noget med denne Sag at gøre i dens Helhed. Hvad Spørgsmaalet om Gedser—Warnemünde angaar, skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger derom. Jeg kunde for mit Vedkommende egentlig godt tiltræde Forslaget desangaaende. Jeg er ikke klar over, om egentlig Spørgsmaalet Gedser—Warnemünde er værd de store Bekostninger, som skulle ofres paa det, men det er muligt, at det har en saadan Betydning, at det er det værd, og naar dette fastholdes fra Regeringens og mange andres Side, kan jeg, som sagt, godt stemme for det. Hvad der i denne Henseende gør mig Stillingen noget trykkende, er den Agitation, der over for Rigsdagen er udfoldet i den sidste Tid angaaende ærede Medlemmers Forslag. Man er kørt op med saadan noget som „nationale Værdighed“, „nationale Ære“. Selv Ministeren udtalte i Gaar her i Salen, at det vilde være en Skam for os, om vi ikke fik Gedser—War-